

ПРОТОКОЛ

№ 550

гр. Пазарджик, 22.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елеонора П. Серафимова

при участието на секретаря Петрана Ив. Динева
и прокурора С. Д. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Елеонора П. Серафимова Гражданско дело № 20235200100463 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Ищецът Д. Г. Т. не се явява, редовно призован. От неговия пълномощник адв. С. М. е постъпило становище, с което заявява, че поради невъзможност да се яви в днешното съдебно заседание прави изрично искане делото да се гледа в негово отсъствие и в отсъствието на ищеца като не възразява да се даде ход на делото.

За ответника Прокуратурата на РБългария и ОП - Пазарджик се явява прокурор С. П., редовно призован.

Прокурорът: - Считам, че няма процесуални пречки, да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което и при условията на чл. 142, ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ:

В цитираното становище от адв. М. се съдържа изявление, че не възразява по отношение на доклада, а по доказателствата заявява, че няма да сочи доказателства за претърпените неимуществени вреди, тъй като претендира само обичайните такива и в тази връзка цитира съдебна практика.

Относно отговора, подаден от ответната прокуратура, становището на процесуалния пълномощник е че същият е неоснователен по същество като изложените твърдения в него са абстрактни и не са подкрепени с подробни

доводи. Изложени са съображения по съществото на спора.

Прокурор: Поддържам отговора, продължаваме да оспорваме исковата молба по отношение на нейната основателност.

Съдът съобразно изразеното становище от страните и при спазване изискванията на чл. 146 от ГПК пристъпи към доклад по делото:

Производството по делото е образувано по предявен иск от Д. Г. Т. с ЕГН *****, от гр. В., ул. Теменуга 8, чрез пълномощника адв. С. М. (ПЗАК) против Прокуратурата на Република България, гр.София, бул. „Витоша“ № 2.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства:

Твърди се, че 18.04.2010 г. на ищеца е била причинена телесна повреда по хулигански подбуди, съставляваща престъпление по чл.131, ал.1, т.12 от НК. Във връзка с извършеното срещу него престъпление започнало досъдебно производство № 451/2010 г. по описа на РУ-В. и № 836/2010 г. по описа на РП-В.. Този факт го мотивирал да повярва, че ще има лице, признато за виновно за нанесената му телесна повреда и че справедливостта ще бъде възстановена. Въпреки това обаче след извършване на инцидентни действия по разследването, същото било спряно на 07.12.2010 г. и продължило своя ход срещу неизвестен извършител, какъвто Прокуратурата не положила никакви усилия да издири. В този смисъл се твърдяло, че след спирането, по делото не били извършвани нито процесуално-следствени действия, нито оперативно-издирвателни мероприятия от МВР, възложени от ПРБ - не били изготвяли и изпращали до разследващите органи и писма, с което да изискват данни за резултати от издирването по спрени срещу неизвестен извършител досъдебни производства; наблюдаващите прокурори не проверявали на всеки три месеца дали са налице данни за отпадане основанието за спиране, както и не вземали мерки за извършване на допълнителни действия по разследването; не предприели действия да извършат лично действия по разследването поради обективна невъзможност и/или бездействие на разследващия орган, както и не сигнализирали ръководителя на съответната структура на МВР за бездействието по разследването.

Сочи се, че всички бездействия били осъществени и в нарушение на Заповед № РП № 041/2022г., на Зам.-адм. ръководител - зам.-районен прокурор на РП - Пазарджик във вр. със Заповед № ПП-22-15/04.05.2022 г., на

Гл. инспектор на Инспекторат на ВСС, както и в нарушение и на Разпореждане № 049/21.09.2017 г. и Разпореждане № 050/21.09.2017 г. на Адм. Ръководител - Районен прокурор на РП-Пазарджик, които били отменени със Заповед № РП № 041/2022г.

Обобщено е, че след цялото описано бездействие продължило за период над 10 години посоченото ДП № 451/2010 г. по описа на РУ-В., и № 836/2010 г., на РП-Пазарджик било възобновено и прекратено с Постановление от 18.11.2022 г., което влязло в законна сила на 05.12.2022 г., като по този начин били изчерпани и правните възможности за защита на ищеца Т..

Изложени са съображения, че от страна на ищеца била изпълнена процедурата по Глава трета „а“ от ЗСВ, като той сезирал ИВСС и Министерство на правосъдието, а след извършена проверка от ИВСС с Констативен протокол изх. № РС-22-508 от 20.03.2023г. се установило, че след спирането на делото не са били извършени никакви действия, поради което наказателното производство било прекратено по давност предвид изтичане на срока по чл.80, ал.1,т.4 от НК. С Писмо изх. № 94-Д-78 от 12.04.2023 г. на МП, на ищеца била указана възможността за предявяване на иск за вреди от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок.

Излага се тезата, че поради бездействието на разследващите органи ищецът бил лишен от правната възможност за завеждане на иск по чл. 45 ЗЗД поради изтеклата давност по реда на чл. 110 ЗЗД, считано от датата на причиненото увреждане. Наред с това, според съображенията на ищеца, в случая не-развитието на наказателното производство към неговата съдебна фаза поради бездействието на разследването, съставлявал спор за граждански права по смисъла на ЕКЗПЧОС. Сочи се като аргумент и разпоредбата на чл.300 ГПК, от чийто последици в случая ищецът бил лишен поради въпросното бездействие. Излагат се съображения.

Твърди се, че липсата на ефективно разследване по досъдебното производство относно причинената телесна повреда, начина и механизма на причиняването ѝ, довело до настъпването на претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в разочарование относно дейността на разследващите органи, фрустриране относно липса на наказание за лицето/лицата причинили телесната повреда, изпитване на чувство на безпомощност, чувство на недоволство поради липса на наказание, усещане за липса на правова държава, непровеждането на ефективно разследване относно причинената

телесна повреда породило у ищеца чувство на недоверие в разследващите органи. Прокуратура на РБ не е изпълнила свои задължения, свързани с изпълнение на правомощията по чл.13 от НПК, което се установило в хода на проверката от ИВСС и МП, а в техните актове били посочени конкретни нарушения, пропуски и било констатирано неразумно продължило бездействие, което при разследването довело до невъзможност за установяване на обстоятелствата относно причинената телесна повреда.

Предвид така наведените факти и обстоятелства ищецът претендира по реда на чл. 26 от ЗОДОВ да се осъди ответника да му заплати сумата от 25 001 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на ИМ до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, чрез представител от ОП-Пазарджик, в който се съдържа становище, както за недопустимост, така и за неоснователност на претенцията.

Излагат се съображения, че претенцията е недопустима, тъй като в конкретния случай ищецът не бил легитимиран да претендира обезщетение по реда на чл. 26 от ЗОДОВ, доколкото се явява пострадал от престъпление, протекло в кратки процесуални срокове - от образуването до спиране на разследването изминали по-малко от три месеца. Според изложената теза, ищецът останал недоволен от този процесуален изход на наказателното производство и именно прекратяването на делото било правопораждащият факт, от който ищецът се чувствал увреден. Сочи се, че претенцията била неправилно формулирана и правното ѝ основание не бил посоченият текст на чл.26 от ЗОДОВ.

По съществото на спора се твърди, че процесуалните действия, на които се основало искането за обезвреда били свързани с начина на провеждане на разследването и крайният резултат от него, а именно - неустановяване извършителите на деянието и последвалото от това първоначално спиране, а впоследствие и прекратяване поради изтекла преследвателна давност на наказателното производство. Пояснява се, че ДП №451/2010 г. на РУ- В. било образувано с постановление от 23.08.2010 г. в условията на чл.212, ал.1 НПК за извършено престъпление по чл.131, ал.1, т.12, вр. с чл.130, ал.1 НК, вр. чл.20, ал.2 НК, като след проведено разследване и поради неразкриване извършителя на деянието, на 01.11.2010 г. производството било спряно на основание чл.244, ал.1, т.2 НПК. Поради окончателното неразкриване

извършителя на процесното престъпление от страна органите на МВР, с постановление от 18.11.2022 г. производството било прекратено поради изтекла преследвателна давност.

Липсвали твърдения и ангажирани доказателства за това, че от страна на наблюдаващия досъдебното производство прокурор в периода между образуването и спирането му през 2010 г. не са извършвани адекватните и наложителни действия по разследването. Възражава се, че продължителността на разследването не се сочела никъде в ИМ, като оплакванията и претенциите на ищеца били само спрямо крайният изход на делото - прекратяването по давност, без да бъдат привлечени лица към наказателна отговорност.

Излагат се съображения, че в тежест на ищеца било да ангажира доказателства за обстоятелствата: 1.) че притежава качеството на пострадал по смисъла на чл. 74 от НПК в образуваното наказателно производство; 2.) за продължителността на проведеното наказателно производство и за обстоятелството, че е нарушено правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл. 6, § 1 от КЗПЧОС; 3.) за претърпените имуществени/неимуществени вреди; 4.) за наличието на причинно-следствена връзка между допуснатото нарушение по чл. 6, § 1 от КЗПЧОС и претърпените вреди; 5.) за размера на дължимото обезщетение.

Обобщено възраженията на прокуратурата са в смисъл, че липсвали действително претърпени вреди, като пряк и непосредствен резултат от нарушено право на разумно разглеждане на делото. Недоказан бил и размера на претенцията от 25 001 лева, а по отношение на претенцията за законна лихва от датата на увреждането се сочи, че за меродавен момент следвало да се приеме датата на прекратяване на наказателното производство 18.11.2022 г.

Отделно се излага тезата, че ищецът всъщност разполагал с възможността да предяви правата си по гражданско-правен ред, доколкото гражданският съд има компетентността да установява всички факти от състава на деликта, дори когато евентуално да съставлява престъпление и ако изхода на спора зависи от установяването на престъпно обстоятелство, то същото би подлежало на спиране до приключването на наказателното дело, като по този начин давността по отношение на гражданско-правната претенция би била прекъсната. Неиздържани в този смисъл били доводите на ищеца, че неразкриването на самоличността на конкретните извършители, се

е явявало пречка за предявяването на правата му пред гражданския съд и същите не могли да обосноват извод за действително претърпени вреди, представляващи пряк резултат от допуснато забавяне в развитието на производството.

Съобразно изложеното от страните настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с искове с правно основание чл.26 от ЗОДОВ - главният иск и чл.86 от ЗЗД на акцесорния.

Указва на ищецът, че ще следва да установи правопораждащите за него факти и обстоятелства - причиняването, вида и интензитета и размера на твърдените от него неимуществени вреди, причинени от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията. Ответната прокуратура ще следва да установи правопогасяващите факти, сочени от нея.

С Определение № 545 от 01.11.2023 г. съдът е съобщил на страните проекта за доклад по делото и се е произнесъл по доказателствените им искания.

Предоставя възможност на страните да вземат становище по доклада на делото.

Прокурорът: - Нямам възражения по доклада, да бъде приет за окончателен.

По доказателствата:

Прокурорът: Да се приеме като доказателство ДП № 451/2010 г. по описа на РУ на МВР - В..

Съдът по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото ДП № 451 по описа на РУ на МВР - В. за 2010 г., ведно с всички приложения към него.

Прокурор: Нямаме други доказателствени искания и няма да сочим нови такива.

Съдът съобразно изразеното становище от адв. М., както и от

пълномощника на ответната прокуратура прокурор П. приема, че делото е изяснено от **фактическа страна**, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Прокурорът: - Уважаема г-жо Председател, оспорвам изцяло предявената към Прокуратурата на Република България искова претенция, както по отношение на нейното основание, както и по отношение на нейния размер, считам, че некоректно в случая ищцовата страна използва понятието, залегнало в разпоредбата на чл. 26 от ЗОДОВ, приемайки, че разследването, което е било обект на цитираното ДП № 451/2010 г. на РП В. е продължило извън разумния срок, видно от приобщеното от съда ДП, същото е протекло в законоустановения, дори двумесечен срок, първоначален такъв. Дори не се е удължаване на този първоначално и законоустановен срок. След образуването му са извършени всички възможни действия по разследването му. Извършени са съответните експертизи, съответните разпити на свидетели и с оглед констатиране на противоречие в така установените свидетелски показания, същите са били поставени в условията на „очни ставки“. В този 2-месечен срок, пак казвам законоустановен, са били извършени всички възможни действия по разследването. Установената практика на Европейския съд по правата на човека, както и практиката на всички съдилища от апелативния район приема, че в 2-месечния, първоначално определен от закона срок на разследване не може да бъде приет за неразумен такъв, с оглед на това няма как да се съгласим с претенциите от страна на ищеца, че делото е продължило в неразумен дълъг срок и поради тази причина той е претърпял каквито и да е било вреди. Това е нашият основен аргумент, същият го черпим от закона, както и от отделната съдебна практика по въпроса. Поради този наш довод считаме исковата молба за неоснователна и изцяло недоказана, с оглед на което молим да я отхвърлите изцяло.

Съдът намира делото за изяснено от **правна страна**, поради което:

О П Р Е Д Е Л И:

СЛАГА КРАЙ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ и уведоми, че ще постанови съдебния си акт в законния едномесечен срок, считано от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:15 часа.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____